

Devlet, Millet Yıkan DİNSİZLİK TEHLİKESİ

Din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda ahlaki ve ailevi değerler zamanla geçerliliğini yitirir. İyilik ve kötülük kavramları kişisel menfaat ve beklentilere göre şekillenmeye başlar. Bu nedenle de zaman içinde rüşvet, hırsızlık ve devlete itaatsizlik gibi ahlak dışı davranışlar yayılarak devletin ve milletin güvenliğini ve bütünlüğünü tehdit eden birer unsur haline gelir.

Bir milleti birarada tutan, devleti güçlü kılan en önemli unsurlardan biri manevi değerler ve din ahlakıdır. Geçmiş ve kültürü ne kadar eskiye dayanırsa dayansın manevi ve dini değerlerin zayıflaması, bir toplumda dejenerasyonun baş göstermesini, anarşinin ortaya çıkmasını, ardından da bölünmeyi ve yok olmayı kaçınılmaz hale getirir. Tarih; güçlenmiş, yükselmiş, zenginleşip büyümüş fakat manevi değerlerine olan bağlılığını kaybetmesinden dolayı varlığını yitirmiş toplumların örnekleriyle doludur.

Türk Milleti'nin sayısız tehdit ve zorluk karşısında asırlarca ayakta kalması, hiçbir zaman boyunduruk altına girmeden varlığını sürdürmesi, her biri diğerinden güçlü 16 büyük devlet kurarak milyonlara hükmetmesi, insanımızın manevi değerler konusundaki duyarlılığının ve titizliğinin bir sonucudur. Türk insanının bu husustaki kararlılığı, milletimizi tarih sahnesinde yüzyıllardır lider ve öncü konumda tutmuştur.

Milletimizi Ayakta Tutan Güç, Manevi Değerlerimizdir

Bir milletin fertlerini birarada tutan en güçlü bağ olan ortak manevi değerler; aile, ahlak ve devlet müesseselerinin de devamını sağlayan en önemli unsurdur. Din ahlakının var olmadığı veya dini değerlerin ortadan kalktığı bir toplumda, bunun kaçınılmaz bir sonucu olarak aile, ahlak ve devlet kavramları da geçerliliğini yitirecek ve kısa süre içinde ortadan kalkacaktır.

Dini ve manevi değerlere bağlılığın bir toplum için hayati önem taşıdığına dikkat çeken Büyük Önder Atatürk de Türk Milleti'nin dindar olmasını ve dini değerlerini muhafaza etmesini "Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz milletlerin devamına imkan yoktur"; "Din vardır ve lazımdır" sözleriyle teşvik etmiştir.

Nitekim tarihe, özellikle de Türk Milleti'nin tarihine baktığımızda bunun ne derece doğru olduğunu açıkça görebiliriz. Türk Milleti'nin tarihinde yer alan tüm güçlü ve kalıcı devletler, özellikle de 6 yüzyıl boyunca dünyanın en büyük siyasi güçlerinden biri olan Osmanlı İmparatorluğu, manevi değerlere bağlılıktan gelen güçlü bir kültür üzerine yükselmiştir. Şanlı bir tarihe sahip, büyük ve köklü bir medeniyetin temsilcisi olmuş Müslüman Türk Milleti, özellikle İslamiyet'in kabulünün ardından daha güçlü bağlarla birbirine bağlanmıştır. Sultan Alpaslan'ın Malazgirt'teki zaferinin ardından, Anadolu'da Müslüman Türk halkının egemenliği başlamış ve manevi yönden yapılan fetihle de bu egemenlik sağlamlaştırılmıştır. Anadolu'nun kapılarını Müslümanlara açan Sultan Alpaslan'dan itibaren Türk yöneticilerin ve yanlarındaki kadroların en temel özellikleri, İslam dinine olan sadakatleri olmuştur.

Manevi değerlerine bağlılık o derece büyük bir güçtür ki, milletin siyasi çalkantıları atlatmasını, dışarıdan gelebilecek bir saldırı ya da tacize karşı dayanaklı olmasını ve ayakta kalmasını sağlar. Diğer taraftan dini ve milli bağları zayıf, hatta dinsiz toplumlar tarih sahnesinde çok kısa süreler boyunca yer alabilmişler ve zaman içinde asimile olup gitmişlerdir. Bu sosyolojik gerçek, tarih boyunca hep tekerrür etmiş ve dini bağları güçlü devletler varlıklarını sürdürebilirken, diğerleri kaos, kargaşa ve anarşi içinde yok olmuşlardır. Peki bunun sebepleri nelerdir?

Din Ahlakı Yaşanmazsa Ne Olur?

• Herşeyden önce din ahlakının yaşanmadığı bir toplumda, temeli inançsızlık üzerine kurulu görüşler rağbet görür, birçok sapkın fikir sistemi yayılacak zemin bulur. Bireyler kendi benliklerinden, ortak kimliklerinden uzaklaşırlar. Temelini ateizm ve dinsizlik üzerine oturtmuş olan materyalizm gibi felsefeler ve komünizm gibi ideolojiler o toplumu kısa zamanda bir ağ gibi sarar. Kısacası böyle bir toplumda din ahlakının yokluğundan meydana gelen boşluğu bölücü ve dejenere edici fikir sistemleri doldurur.

• Din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda, insanların iyiyi kötünden ayırt etme anlayışları ortadan kalkar. İyilik ve

kötülük kavramı, kişisel menfaatler ve beklentilere göre şekillenir. Hiç şüphesiz bu çok tehlikeli bir durumdur. Böyle bir durumda, bir kişi toplum tarafından kınanmayacağını, herhangi bir şekilde bunun için cezalandırılmayacağını düşündüğünde kötülükten sakınmaz. Bu çarpık mantığa göre rüşvet, hırsızlık, fuhuş, devlete itaatsizlik gibi kötülükler makul karşılanır. İman edip Allah'tan samimi olarak korkan ve din ahlakını yaşayan bir insan ise, doğru olmanın, hoşgörülü olmanın, vatanını, devletini sevmenin iyi; fuhşun, zulmün, adaletsizliğin kötü olduğunu bilir. Ve yaşamının her anında bunlara uyar. Din ahlakı, insanlar arasındaki yardımlaşma, dürüstlük, hoşgörü, adalet, fedakarlık gibi erdemlerin en temel kaynağıdır. Din ahlakının var olmadığı bir ortamda bu değerlerin hiçbirinden söz etmek mümkün olmaz. Din ahlakı yaşanmıyorsa; dürüstlük, fazilet, adalet de yoktur. Dini inançların kasıtlı olarak yok edildiği toplumlarda ise, bu değerler zaman içinde kaybolmuştur.

- İnsanı insan yapan ahlaki değerler geçerliliğini yitirdiği ve yok olduğu takdirde, toplumun her kesimi ve her ferdi bundan nasibini alır. Her birey sadece kendisini umursayan ve diğer hiç kimseyi önemsemeyen birer ayrı "parça" haline gelir. Ailevi değerler ortadan kalkar. Çünkü din ahlakının yaşanmadığı bir toplumda, bu gibi kutsal kurumların varlığı da söz konusu olamaz.

- Tüm bu olumsuzluklar devletin oturmuş düzenini ve milletin yerleşmiş dokusunu da çok hızlı bir şekilde tahrip eder. Çünkü devlete bağlılık, vatan sevgisi gibi üstün vasıflar yine dini inançların sonucunda gelişmiş özelliklerdir. Din ahlakını yaşamayan, dolayısıyla vicdani duyguları gelişmemiş bir insanın milletini, bayrağını sevmesi, devletine hizmet şuuru içinde çalışması, karşılık beklemeden gece gündüz vatanı için nöbet beklemesi elbette düşünülemez. Böyle bireylerin yetişmediği, yetişmiş bireylerin de bu üstün vasıflarını kaybettiği bir toplum, şüphesiz ki hem sosyolojik açıdan hem de siyasi olarak varlığını sürdürmeyecektir.

- Dine inancın ortadan kalkışının bir başka tehlikeli sonucu, insanların yavaş yavaş psikolojik sorunlara mağlub olmaya başlamasıdır. Suç oranlarındaki artış, içki ve uyuşturucuya yöneliş, fuhuş patlaması, huzursuzluk ve çatışma ortamı toplumun psikolojik açıdan yıprandığının en somut alametlerindendir. Bunun doğal bir sonucu olarak birbirine güvenmeyen, birbirini sevip saymayan, sadece kendi yaşam mücadelesini sürdürmeye çabalayan, toplumun diğer üyelerini ise birer rakip hatta birer düşman gibi gören bireyler ortaya çıkar. Sosyal adaletsizlik ve ekonomik sıkıntılarla beslenen bu gerilim, kısa süre içinde adeta toplumsal bir cinnete dönüşür ve bunun sonucunda da toplum parçalanır.

- Dünya tarihinde birçok ulus, dini değerlerine gereken önemi vermediğinde, dejenerasyon, çözülme ve parçalanma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır. Dünyanın hangi bölgesinde olursa olsun, dini değerler ne zaman yok edilmeye, inanç özgürlüğü ne zaman baskı altına alınmaya çalışılsa devlet karşıtı anarşist hareketler zirveye çıkmıştır. Örneğin, birtakım kişiler bizzat devlet otoritesini zaafa uğratma arayışlarına girmiş; mevcut düzeni yıkarak totaliter rejimler tesis etmeye çalışmış; asırlarca birarada yaşamış bir milleti kamlara bölmeye kalkmış; toplumu sağ-sol çatışmalarıyla iç savaşın eşiğine getirmiş; sol darbe hayalleriyle grevler, yürüyüşler, protesto gösterileri yapmış ve toplumsal çalkantılara sebep olmuşlardır.

- Dini ve manevi değerlere gereken önemin verilmemesi, toplumlar arası barışı da tehdit eden önemli bir tehlikedir. Din ahlakının ortak hoşgörüsünde birbirleriyle uyumlu bir şekilde yaşayan uluslar, bu hoşgörü ve uzlaşma zemini olmadığı takdirde birbirleriyle çatışacak, yeryüzünde kaos ve büyük bir kargaşa meydana gelecektir.

SONUÇ

Buraya kadar yaptığımız analizlere ve "Dinsizlik, devlet ve millet yıkan bir tehlikedir" gerçeğinin tarihteki somut delillerine dayanarak söyleyebiliriz ki, bir ülkenin bekası için milli ve manevi değerlerin korunması ve güçlendirilmesi hayati öneme sahiptir. Müslüman Türk Milleti, harcında var olan bu anlayış sayesinde en zor dönemlerinde bile Müslümanların sancaktarlığını yapmış, mevcudiyetini, bütünlüğünü ve otoritesini her türlü koşula rağmen muhafaza etmiştir. 2000'li yılları modern, ilerici ve refah düzeyi yüksek bir Türkiye olarak karşılamak için de bu güzel özelliklerin devam ettirilmesi önemlidir. Türk Milleti, geçmişte olduğu gibi gelecekte de bu yönüyle dünya milletlerine örnek olacaktır.

"Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz milletlerin devamına imkan yoktur." "Din vardır ve lazımdır." M. Kemal ATATÜRK

MUTLULUĞUN SIRRI

Mutluluk dünya üzerinde her insanın erişmeye çalıştığı bir kavramdır. Ancak genellikle insanların bekledikleri mutluluk dünyevi şartlara bağlı olan, tamamen koşullu bir mutluluktur. Sürekli olan gerçek mutluluğu ise tam anlamıyla sadece iman edenler yaşayabilirler. Çünkü gerçek mutluluk ne insanlara, ne olaylara, ne mallara ne de makam ve mevkiye bağlıdır.

Mutluluğun tek bir sırrı vardır; o da coşkulu bir Allah sevgisi ve Allah'a tevekküldür.

İman eden bir insan bu dünyanın gerçek mahiyetinin, kendi yaratılış amacının, Yüce Allah'ın kendisini denediğinin ve O'na kulluk etmekle sorumlu olduğunun bilincindedir. Bu nedenle, hayatı boyunca, Allah'ın rızasını, rahmetini kazanmaya çalışır ve müminlerin gerçek yurdu olan cennete girmek için çaba harcar.

Mutluluk ise, Yüce Allah'ın salih kullarına samimi imanlarından ve bağlılıklarından dolayı, hem dünyada hem de cennette verdiği çok büyük bir nimettir. Müminlerin mutluluklarının ve huzurlarının kaynağı sadece imanlarıdır. Allah, samimi imanlarına karşılık, onların kalplerine mutluluğu ve huzuru bir nimet olarak hissettirmektedir. Müminlerin yaşadığı, şartlara bağlı bir mutluluk değil, Allah ve ahirete iman etmenin getirdiği manevi bir mutluluktur. Bu anlayıştan uzak yaşayan insanlar ise, iman etmedikleri sürece gerçek mutluluktan uzak kalırlar. Sonsuz güç sahibi Allah, din ahlakını yaşamamalarına karşılık bu insanların kalplerini mutsuz ve sıkıntılı kılacağı bir Kuran ayetinde şöyle bildirmiştir:

Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğse yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çöktürir. (Enam Suresi, 125)

Müminleri Mutlu Kılan Nedir?

İman etmeyen insanlar, genellikle ahiret hayatının çok yakın olduğunu ve onunla karşılaşacaklarını düşünmeden yaşarlar. Ölümü, ölüm sonrasında nelerle karşılaşacaklarını, hayatları boyunca tüm yaptıkları için Allah'a hesap vereceklerini, bunun sonucunda da cennet ya da cehennemde sonsuza dek kalacaklarını akıllarına getirmez ya da getirmek istemezler. İşte bu insanları böylesine umursamaz davranmaya iten en önemli etken ise, sonsuz ahiret hayatını kendilerinden uzak görmeleridir. Bu düşüncedeki insanların kendilerince yaşayacak daha çok vakitleri vardır; bu yüzden hiç düşünmedikleri ya da düşünseler bile gerçekleşeceğine pek ihtimal vermedikleri birşey için hayatlarını, çıkarlarını ve kurdukları planlarını feda etmek istemezler. Bunu kendilerince çok büyük bir kayıp olarak nitelendirirler. Büyük bir hata yaparak, dünya hayatını ve dünya menfaatlerini, ahirette kazanacaklarına oranla çok daha yakın ve kolay görürler. Bu yüzden, dünyaya sınıksız bağlanıp ahireti gözardı ederler. Tüm isteklerini bu kısa dünya hayatına sığdırmaya çalışırlar. Tüm hayatlarını Allah'ı razı edecek davranışlardan, din ahlakını yaşamaktan kaçınarak geçirir, kendi dünyevi tutku ve hırslarıyla tüm vakitlerini tüketirler.

Dünya hayatına duyulan hırs ise, insanları mutsuzlaştırmaktadır. Kuran ahlakından uzak yaşayan bu insanların, dünya hayatında mutlu olamayacaklarını, sürekli sıkıntı içerisinde yaşayacaklarını Yüce Allah, Kuran'da şöyle bildirmektedir:

Kim de Benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve Biz onu kıyamet günü kör olarak haşır edeceğiz. (Taha Suresi, 124)

İman etmeyen insanları mutsuzlaştıran, onlara huzursuzluk veren bir diğer konu ise, karşılaştıkları zorluk ve sıkıntılarıdır. Bu insanların mutluluğu tamamen dünyevi çıkar ve kazançlara bağlı olduğundan, zorluk anlarında bu menfaatlerini de kaybetme durumuyla karşı karşıya kalırlar. Herşeyleri buna bağlı olduğundan hiç beklemedikleri bir olayla bunları kaybedecek olmaları, onları büyük bir mutsuzluğa sürükler. Elde edebildikleri geçici neşe ve sevinci de bu yolla tamamen kaybederler. İçinden çıkamayacakları bir karamsarlığa ve umutsuzluğa kapılırlar.

Müminlerin mutluluğu ise, zorluk ve sıkıntı anlarında göstermiş oldukları Kuran ahlakı ile daha da kalıcı bir hale gelir. Müminler, hep Allah'ın rızasını düşündükleri, akıllarını ve vicdanlarını hep bu yönde kullandıkları için, olumsuz gibi görünen durumlardan asla iman etmeyenler gibi negatif yönde etkilenmezler. Aksine zorluk ve sıkıntı anlarında gösterecekleri güzel ve teslimiyetli tavırlarla Yüce Allah'ın rızasını kazanabileceklerini umdukları için,

böyle bir anda bile mutluluklarından hiçbir şey eksilmez.

Müminlerin kalbinde, Allah'ın rızasını kazanma umudunun, bu yolda elinden gelen tüm çabayı harcamanın verdiği bir sevinç ve huzur vardır. Yaşadıkları bu neşe ve sevinç onları hem dünya hayatında mutlu ve huzurlu kılar, hem de Allah'ın rızasını daha fazla kazanmalarını sağlayacak olan şevklerinin en önemli kaynağını oluşturur. Bu sevinç ve mutluluk, insanların -iman etmedikleri takdirde- asla ulaşamayacakları ve taklit edemeyecekleri bir sevinçtir. Çünkü bu Allah'ın yalnızca müminlere hissettirdiği ve Allah'ın rızasını, rahmetini ve sonsuz cennetini ummanın verdiği mutluluk ve huzurdur.

İmanın Neşesi

Müminler Allah'a ve O'nun yarattığı kadere iman ettikleri için neşe ve sevinçleri sürekli'dir. Bu durum onların günlük hayatlarına da yansır ve müminlerin karakterinin temel kaynağını oluşturur. İman etmeyenler ise, Allah'tan ve O'nun ayetlerinden habersiz bir şekilde yaşamının karşılığı olarak hep mutsuz olurlar.

Müminlerin Allah'a karşı duydukları sevgi, bağlılık ve kadere olan teslimiyetleri, onları maddi ve manevi olarak rahatsız edebilecek her türlü sebebi ortadan kaldırır. Çünkü mümin için yaşamı boyunca 'kötü' olarak nitelendirilebileceği hiçbir şey yoktur. Göstereceği Kuran ahlakı ile Allah'ın tüm 'kötü' gibi görünen durumları, kendisi için 'hayra' ve 'iyiliğe' dönüştüreceğini çok iyi bilmektedir. Bu da müminin her zaman imani bir neşeye ve sevince sahip olmasını sağlar. Herkesin üzüldüğü, karamsar olduğu bir ortamda, onu üzecek herhangi bir neden mevcut olmadığından, neşesinden ve sevincinden hiçbir şey eksilmez.

Müminlerin tepkileri, imani bir neşeye sahip olduğu için her zaman içten ve samimi olur. Her zaman Allah'a tevekkül ettikleri için, hareketleri ve tavırları karşısındaki insanlara da büyük bir huzur ve neşe verir. Bu açıdan herkes bir müminle konuşmaktan ve arkadaşlık etmekten büyük zevk alır. Çünkü gerçek anlamda samimiyete, içtenliğe ve neşeye yalnızca müminler sahiptir. Zaten çevresindeki herkes de onun bu halini çok açık bir şekilde fark eder. Mümin, Allah'ın kendisine vermiş olduğu bu eşsiz nimet sayesinde yaşamaktan zevk alan, gerçek anlamda güzel vakit geçiren, mutlu olan ve gülen tek kişidir. Çünkü müminler her şeyin kontrolünün Allah'ın iradesinde olduğunu bilirler. Allah bu konuyu bir ayette şu şekilde bildirmektedir:

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim Mevlamızdır. Ve müminler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (Tevbe Suresi, 51)

Din ahlakından uzak yaşayan insanlar genellikle güzel vakit geçirmenin, neşenin ve coşkulu bir sevginin zevkini gerçek anlamıyla yaşayamazlar. Bu insanların büyük çoğunluğu zaman zaman iyi vakit geçiriyor veya eğleniyormuş gibi görünseler de, bu durum yaşadıkları hayatın geneline hakim olamamaktadır, çünkü çoğunlukla yaşadıkları sorunları düşünceleri ve onları kendilerinin çezeceklerini zannetmeleri, yaşamlarının geneline yansımakta, sıkıntı ve gerginlik yaratmaktadır.

Müminler ise Allah'a samimi bir şekilde iman etmelerinin bir karşılığı olarak, Allah'ın onlara hissettirdiği 'gerçek' neşeyle dolu bir yaşam sürdürdükleri için, onların aldıkları keyif ve mutluluk en üst seviyededir.

Sürekli Mutluluk Yalnızca Müminlerindir

Sonuç olarak; müminler, içinde bulundukları koşullar ne olursa olsun, daima Allah'a güvenen, hep O'na yönelip dönen, sürekli O'nu razı etmeyi düşünen ve Kuran ahlakından asla taviz vermeyen bir ahlaka sahip olduklarından, Allah'ın hiç bitmeyen rahmeti, fazlı ve sevgisi hep onların üzerindedir. Yüce Allah, Kendisi'ne iman edenleri hiçbir zaman yalnız ve yarımsız bırakmayacağını vadedmiştir. Allah, Kendi yolunda samimi bir şekilde çaba gösteren, hiçbir şüpheye kapılmadan mallarını ve canlarını Allah'ın rızasını kazanmak için seve seve harcayan bu sadık kullarını, yaptıklarına güzel bir karşılık olarak içinde sonsuza kadar kalacakları, nimetlerle donatılmış cennetlerle müjdelemiştir:

Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (Yunus Suresi, 64)

Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberinizi olsun, kalpler yalnızca

Allah'ın zikriyle mutmain olur. (Rad Suresi, 28)

BÜTÜN SORUNLARIN ÇÖZÜMÜ: İMAN ZAFİYETİNİ ORTADAN KALDIRMAK

Dünyanın pek çok ülkesinde yaşanan çeşitli sorunların asıl kaynağı iman zafiyetidir. İnsanların asıl ihtiyacı olan, imanlarının kuvvetlenmesi, maneviyatlarının takviye edilmesidir. Bu durumda öncelikle yapılması gereken, iman zafiyetini ortadan kaldırmaktır.

İman eden bir insan yaşamının her anında itidalli tavırlar sergilemekle; sadece tavır ve hareketlerine değil, konuşmalarına da sürekli bir özen göstermekle yükümlüdür. Her zaman, her ortamda, yapılan her sohbet, yazılan her yazıda Allah'ın razı olacağı umulan ve Müslümana yakışır bir üslup kullanılmalıdır. Özellikle yazılı ya da sözlü basın yolu ile geniş kitlelere hitap eden insanlar, bu konuda büyük bir sorumluluk altında olduklarının bilincinde olmalıdırlar. Bu kişiler Allah'ın güç ve kudretinin farkında olan bireyler olarak daima Allah'ın Şanını yüceltmeli, helal ve haram sınırlarına dikkat etmeli, din ve mukaddesatla ilgili ifadelerde saygıda kusur etmemek için son derece titiz davranmalı, sözün en güzelini söylemeye özen göstermelidirler.

Ayetlerde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir. Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler. (İbrahim Suresi, 24-25)

Güzel Sözün Teşvik Edilmesi Neden Önemlidir?

Güzel söz; insanları Allah'a çağıran, Kuran ahlakına uymaya davet eden, olaylardaki hayır yönünü vurgulayan, ümitsizliğe sürükleyici ifadelerden kaçınan sözdür. Kuran-ı Kerim'de birçok ayette, iman edenlerin güzel söz söylemeleri ve güzel söze uymaları tavsiye edilmiştir. Buna rağmen günümüzde birçok makalede olması gerekenden çok daha farklı bir üslup kullanılabilmektedir. Ağırlıklı olarak siyasi konuların işlendiği gazete ve dergilerdeki makalelerde, insanları endişeye sürükleyen, mukaddesata ait konularda saygıda kusur eden, kendince alaycı, ümitsiz, şikayetçi, sürekli olarak olumsuzlukların dile getirildiği bir üslup kullanılabilmektedir. Örneğin dünyanın birçok ülkesindeki Müslümanların maruz kaldıkları zulüm, şikâyetçi bir üslup kullanılarak, olumsuz detaylar verilerek, hiçbir çözüm yolu ortaya konmadan aktarılabilmektedir. Halbuki böyle bir üslubun kullanılması, yeterince bilgi sahibi olmayan bazı Müslümanları yılgınlığa düşürebileceğinden son derece yanlış ve tehlikelidir. İnsanlara faydası olmayan, okuyana sadece vakit kaybettiren boş ifadelerle dolu bu tarz yazıların, mevcut sorunların hiçbirine çözüm olamayacağı da açıktır.

Yazılı basında zaman zaman karşımıza çıkan bu yanlış üslup, aynı şekilde bazı televizyon programlarında da kullanılmaktadır. Birçok program genellikle hem kullanılan üslup hem de içerik olarak insanların boşa vakit geçirecekleri tarzda hazırlanabilmektedir. Birçok kanalda rekabet adı altında, aynı türden, insanları düşündürmekten ve geliştirmekten uzak programlar yayınlanmakta; insanların asıl ihtiyacı olan Allah sevgisi, iman hakikatleri, güzel ahlak gibi hayati konular ise adeta görmezlikten gelinmektedir. Bu yoğun telkin karşısında birçok insan olumsuz etkilenmekte, adeta uyuşmakta ve bu uyuşukluk hali söz konusu kişilerin hemen hemen bütün hayatlarına da etki etmektedir. İnsanlar bir süre sonra, aldıkları bu olumsuz telkinle yaşanan zulümlere ve haksızlıklara karşı ya tamamen ilgisiz kalmakta ya da sadece korku, endişe veya ümitsizlik içeren tepkiler verebilmektedirler.

İnsanları oyalayan, onları korku ve ümitsizliğe düşürüp pasifliğe iten yazı, haber ve programların yapımından bir an önce vazgeçilmelidir. Yayın politikaları, manevi hastalıklara çare olacak şekilde yeniden düzenlenmelidir.

Sorunların Kaynağı İman Zafiyetidir

Şunda hiçbir şüphe yoktur ki dünyanın pek çok ülkesinde yaşanan çeşitli sorunların asıl kaynağı iman zafiyetidir. İnsanların asıl ihtiyacı olan, imanlarının kuvvetlenmesi, maneviyatlarının takviye edilmesidir. Bu durumda öncelikle yapılması gereken, insanların imanlarındaki zafiyeti ortadan kaldırmaktır.

Bazı makalelerde ve televizyon programlarında kullanılan şikayetçi üslubun temelinde de iman zafiyeti

yatmaktadır. İman zayıflığından dolayı insanlar herşeyin Allah'ın kontrolünde olduğunu unutmakta, olaylara hayır ve hikmet gözüyle bakamamakta, bundan dolayı şikâyet etmekte, korku ve endişeye kapılmakta, sorunlara bir çözüm getiremeyip ümitsizliğe düşmektedirler. Oysa Allah'a iman etmiş ve tam olarak teslim olmuş bir kişi, her olayda bir hayır olduğunu bilir ve içinde bulunduğu durumu, karşılaştığı her olayı bu bakış açısıyla değerlendirir. Ne kadar zorlu ve sıkıntılı olaylarla karşılaşırsa karşılaşsın sahip olduğu kuvvetli iman, onu korku ve ümitsizliğe kapılmaktan alıkoyar.

Bu nedenle, maneviyatı kuvvetlendirmeye yönelik yapılacak çalışmalar son derece önemlidir.

İman Zafiyetini Yok Etmenin Yolları

Gazete ve dergilerin köşe yazılarında imani konular işlenmeli, yerel ve ulusal televizyon kanallarında düzenli olarak maneviyatı güçlendirecek eğitici programlar yayınlanmalıdır. İman hakikatleri, Allah'ın yaratmasındaki deliller anlatılmalıdır. İnsanlara, her olayın Allah'ın kontrolünde gerçekleştiği, her olayda hayır olduğu gerçeği devamlı hatırlatılmalıdır. Sıkça kullanılan karamsar üslup terk edilmez ve insanların imanlarını kuvvetlendirecek kültürel faaliyetler yapılmaz ise sorunlar devamlı artar, mevcut sorunlara da çözüm bulunamaz. Bir Kuran ayetinde ümitsizliğin iman etmeyen kişilere ait bir özellik olduğu şöyle bildirilmiştir:

Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez. (Yusuf Suresi, 87)

Kuran'da da açıkça bildirildiği gibi, ümitsizliğe düşmek Müslümana yakışmayacak bir harekettir. Bu yüzden iman edenlerin bilinçlendirilmesi ve imanlarının sağlamlaştırılması için Müslüman Türk Milletine özellikle de yazılı ve görsel basında görev alan kişilere büyük sorumluluk düşmektedir. Bu konumdaki insanlar yazdıkları yazılarda, hazırladıkları programlarda halkımızın maneviyatını sağlamlaştırmaya, onlara güzel ahlakı anlatmaya özen göstermeli, bunları yaparken alaycılıktan şiddetle kaçınan, mukaddesata saygılı ve Allah'ın sınırlarını titizlikle koruyan bir üslup kullanmaya dikkat etmelidirler.